

**Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ
ΑΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ο ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ**

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

**Προνοία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Νικοπόλεως και Πρεβέζης
Κου Κου ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ**

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ Γ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ 1972**

II.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ὑπὸ

Μοναχοῦ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας

*«Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, οἱ ὅσιοι
αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ
μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ».*
(Ψαλμ. κθ' 5).

Ἀγνόησθε ε'.

Μνήμον ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Χρηστοῦ τοῦ ἐκ Πρεβεζῆς μακαριωμένου, καὶ ἐν τῇ νήσῳ Κῆ μαρτυρήσαντος ἐν ἑταί ποιεῖται 1668.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙῶ

Ἰστούμε στίχους δ', καὶ φάλομεν τὸ ἕξ Προσόμιο:

Ἦμος α'. Τὸν αἰεταίου ταράχην.

Τῶν Χριστονήμων τὰ ἀλήθη δεῦτε συνείλημεν, τὸν νῆον Ἀθλοφόρον, τοῦ Χριστοῦ ἀνηγωνόντες, τὸ ἄνθος τῆς Πρεβεζῆς τὸ εὐθόλιον, Χρηστον πάντας τὸν ἔνδοξον ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ ἀθλήσας περιφανῶς, ἐπιζῆσις τεθαυμάτωται.

Ἀπειρητότερον καρδίᾳ Χρηστε μακάριε, Χριστοῦ τὴν θείαν κλήρον, ὁμιολόγησας χαίρων, καὶ ἡγερσας ἀνδρείως τυράντων θυμῶν, καὶ παρὸς τὴν κατάρλεξιν ὄθεν τῶν παλῶν Μαρτύρων ἰσοκλήεις, ἀνεδείχθης καὶ ἰσότηρας.

Πρεβεζῆς χαίρει ἡ πόλις ἢ σὲ δπλαστήσῃσιν, ὃ Χρηστε Νεομάρτυς, καὶ φειδωλῶς ἐσπεύξει, τὴν μνήμην σου θεόφρον τὴν ἱερὰν, καὶ ἡ Κῆς ἐν ἡ ἡλλήσας, ἀγασθησῖσιν ἀγάσῃ σου τοὺς οἰκτοῖς, μακαριεῖται σου τὴν ἀθλήρον.

Ως εὐδοκίστερον θῆμα καὶ προσφορὰ λογιεῖ, καὶ

ἐχθρῶν θείων, προσενέχθης Κυρίῳ, παρὶ ὧς καταβλήθης μαρτυρούς, Χρηστε Μάρτυς μακάριε καὶ νῦν δοσῶσαι ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμῶντων σου τὴν ἀύλησιν.

Δόξα, Ἦμος δ'.

Ἐδοθεῖσας διακρίλων τοὺς τράποις, μαρτυρίῳ ἐπηλήθης τὸ σταδίον, ἀνευδότηρ ψυχῆ, Χρηστε Μάρτυς μακάριε καὶ πεπρησασμένως ἀγωνισόμενος, τῆς ἀπάτης καθέλις τὸ θρόσους, καὶ τῆς θείας ἀγάτης τὴν δύναμιν, πᾶσιν ἐχθρῶσιν καὶ νῦν Μαρτύρων τοὺς δήμοις στυόν, ἀπαύστως ἰάτεται, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Ἐκ παντοῖων κινδύνων...

Ἀνάστη.

Ἦμος β'. Οἶκος τοῦ Ἐρημῶ.

Μνήμον σου τὴν σπατήν, ὃ Χρηστε Νεομάρτυς, Πρεβεζῆ ἡ πατρίς σου, ἀγούσα χαρισμόσους, κινεῖται τῇ ὀβλήσει σου.

Ἰτίς, Θεομαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκῶ.

Ἠβλήσας ἀνδρακοῦς, ἐν τοῖς ὀπίθους χρόνους, καὶ ἔφλεξας τὴν ἀλάτην, παρὶ φιλαιχθῆς ἑνόσῳ, Χρηστε σαρκοφῶ φρονήματα.

Ἰτίς, τοὺς Ἁγίους τοὺς ἐν τῇ γῆ οἰκῶ...

Σκέπε τοὺς σὰς λιτοῖς, ὃ Χρηστε Νεομάρτυς, τὴν

οὐ τιμῶσιν πᾶσιν, καὶ πᾶσιν ἐπαραγίεν, αἵτι τοὺς σὲ γεραιόσους.

Δόξα, Τρισθικό.

Πάτερ σὸν τῷ Τίῳ, καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, ὁμόδοξε Θεότης, Χρηστοῦ τοῦ Ἀθλοφόρου, προσθείσας οὕτως ἀπειντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Ἀχραντε Μαριάμ, ἡ τίσσα ἀφράστος, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, τῆς ἁνω βασιλείας, πόλιτῃ με ἀνάδειξον.

Νῦν ἀπαύστως, τὸ τρισθικό, τὸ Ἀπαύστια ἐκ τοῦ μεγάλου

Ἐσπερινῶ καὶ

ἀπὸ τῶν στίχων.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙῶ

Μετὰ τὸν Προσόμιο, τὸ Μωσάρως ἄσπρ. Εἰς δὲ τὸ Κῆμα ἐκροῖα ἰστούμε στίχους γ', καὶ φάλομεν Προσόμιο β', καὶ τὸν Ἁγίου δ'.

Προσόμιο Ἦμος δ'. Ἐβασος σαρκεσίαν.

Δεῦτε συνειλέθημεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ αἰκισσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρός προσνάσχον, διὰ νεφέλης φωτινῆς, προσμορτυρούσης ἐν ἁγίῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνωσότητα, τῆς ἀδιδου Τύσῃσας, καὶ τὸν νῶν φουζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀφόμεθα.

Δεῦτε νῦν τὴν κριτίωνα, ἀλλαισθέντες ἀλλοίωσιν, ἱαντοῖς εἰς τὴν αἴριον, καλῶς εὐνεκίωσιν, ἐν ὄρει προσθήναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξον ἀσπράττουσιν κατοπιεῖσιν, λαμπρῶς ὑπὲρ τῶν ἡλιον καὶ τὸ τρισθὸν ἀγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσασιν, τὴν αὐτοῦ συγκατάδοσιν.

Τοῦ Ἁγίου, Ἦμος ὁ οἰκῶ. Ὡς γενεαῖς ἐν Μάρτυρι.

Ως ἀθλήσας στερρότατα, ἐν ὀπίθους τοὺς ἔτησιν, τὸν Χριστὸν ἐδόξασας Χρηστε ἔνδοξε, μαρτυρούσας ἀγωνισμοῖ, καὶ πᾶσιν κατήσχους, τὴν ἀπάτην τοῦ ἐχθροῦ διὰ τούτου τῆς δόξης σε, ἰσοστάσιον, τῶν Ἁγίων ἀνέδειξε

Μαρτύρων, οὐ ἐκείνησιν τὴν κλήσιν, δικαιοσύνην φρο-
νίμια.

Τῷ κατ' ἐσπόμενος, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὁσ-
περ ἄλλοι πάσχοντες Χρῆσται ἠνεγκας, τὰς ἀληθῆνας τοῦ
σώματος, καὶ θάσαν θάνατον ὡς ἐξοφῆς τῆ παρ', τῆ
παρὰ τὸν μαρτύριον, καὶ ὡς ἄριστον, τῆ Χριστοῦ προστη-
χθῆς ἱερῆσιν, τὰς πάντων ἱερεῶν, τὸν ἱερεῶντων
τῆν μνήμην σου.

Θαῖμα μέγα ὁ Κύριος, τῆ ἀδελφείᾳ σου ἔδειξε τὸ
γὰρ θείον σῶμα σου Μάρτυς ἀπαικτον, ἐν τῇ φλογὶ δι-
κεφάλαιε, καὶ τοῦτο σφάγιον, φῶς ἡμέρας ἐν τρισί, κατε-
κάλυπτεν Ἄγιε, ὁ καὶ χάριτας, ἱερῶν παρῶσε τοῖς
ἐν πίστει, προσελεύθουσι Νεομάρτυς, καὶ τὸν Σωτήρα δι-
ξέζουσι.

Τῆς Πρεβέζης τὸ διάστημα, νῆσον Κῶ τὸ ὠραῖον,
τῶν πιστῶν τὸ μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, ἄνθος τὸ νέον
τῆς πίστεως, ὁ πῶσι δύνανται, δι' ἀδελφῶν στερῶς, ἐπ-
οιδίαν τῆν κρείττην, θείῳ Πνεύματι, Χρῆστον πάντες
ἀοράτων μελῶδίας, καταστήθωμεν τιλοῦντες, τοῦτον
τῆν μνήμην τῆς πάμφοτον.

Δόξα. Ἦχος κ'. β'.

Σήμερον τῶν Χριστιανῶν εἰ χαρῖα, Χρῆσται νέε
τοῦ Χριστοῦ Ἄθλητά, τῆν σὴν τελούσαι μνήμην, ἰσθὲν
θείαν λαμβάνουσι, τῆ σοὶ δοθείῃ χάριτι Χριστῶν γὰρ ὅν
ἐδέξασαι, κατ' ἄξιον θραύσει, τοῖς πιστοῖς σου θωπῶ-
νται: χαίροις ὁ τὸ πῶρ τὸ σφάγιον δεξάμενος, καὶ διὰ τοῦ

φῶς τιλοῦται, τὸν τῆς ἀδελφῆσιν ἀγῶνα: χαίροις ὁ μαρτυρι-
κῆ ἐνοστάσει, θρηματιεύσας τῆν αἰάνην, καὶ ὡς λογῶν ὁ-
λοκαύτομα καὶ θῆμα ἄγιον, προσερχθεῖς τῷ Χριστῷ
χαίροις Πρεβέζης: ἀγλαίωμα, καὶ πρὸς Θεὸν μεσίτης, καὶ
προσθεντῆς θερμότητος, Ὡ ἀρῶσθαι πάντοτε, σοῦσθαι
τοῖς οἰ μακαρίζουσι.

Καὶ νῦν. Ὁ αἰὶς. Πρωτότον.

Προσιπῶν τῆν Ἀνάστασιν τῆν σὴν, Χριστὶ ὁ Θεός,
τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρισὶ σου Μαθητάς. Πέτρον
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θεῷ δούλοῦν. Σὸ
δὲ Σωτήρ μεταμορφωμένου, τὸ Θεῷσιον φῶς φωτὶ
ἐσκέπει. Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγι, ἐκρηφῶν ἑαυτοῖς τῷ
ἐδάμῃ τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν, τῆν ἀθάνατον μορφήν.
Ἄγγελοι διαρῶντων φῶς καὶ τῶν, σῶσθαι ἔργισαν,
γῆ ἐτῶσαν. ὄραντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσαῖς, Θεὸς ἱερῶν, τὸ Πρωτότον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὸ Ἀναστάσιμα.

Προσηφίας Ἰακώβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ιγ' 9).

Τάδε λέγει Κύριος: Πάντα τὰ ἔθνη συνέχθησαν ἄ-
μα, καὶ συνεκλήθησαν ἀρχόντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγε-
λεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀνοσῶσι ποιήσει
ἑμῖν; Ἀγγελοῦσιν τοὺς μάγους αὐτῶν καὶ δικαιοσύ-
νῶσιν, καὶ εἰπάτωσιν ἀληθῆ. Γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ
ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην
ἵνα γνώτε, καὶ πιστεύσῃτε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμ-
προσθῆν μου ὡς ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ σὺν

ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι παρῶξ ἑμῶ ὁ σῶζων.
Ἐγὼ ἀναγγεῖλα καὶ ἔσωσα, ὄνειδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν
ἀλλότριος. Τίσις ἔμαρ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός·
ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου
ἐξαποσῶμενος. Ποίησαι, καὶ τίς ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ; Οὐκ
λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λατρεύμενος ἡμῶς, ὁ Ἄγιος
Ἰακώβ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1).

Ἀκούσων φρεσὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀήρηται αὐ-
τῶν βίβανος. Ἐδούσαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀρῶντων τεχνάται
καὶ ἐλαγίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν
πορεία σάνταμι: οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄρει
ἀνθρώπων ἐάν κολοσθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανάσιος
πλήρης. Καὶ ἄλλα κωδεδόντες, μεγάλα ἐνεργητήθη-
σαν: ὅτι ὁ Θεός ἐπίσταν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἄ-
ξιους ἑαυτοῦ. Ὡς χροῶν ἐν χροῶντων ἰδοῦσιν αὐ-
τοῖς, καὶ ὡς ἀλαοῦσθαι θυσίας προσεδέξατο αὐτοῖς.
Καὶ ἐν παρῶ ἐπιστάσης αὐτῶν ἀναλόμωσιν, καὶ ὡς
ἀπεσθῆρες ἐν καλῶν διαθεμασάνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ
κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Οἱ πεπωθῶσιν ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν,
καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάθῃ προσμενεῖσιν αὐτῷ: ὅτι χάρις καὶ
ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἑλεῶσις
αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 15).

ἄνθρωποι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
αὐτῶν, καὶ ἡ φροντῆς αὐτῶν παρὰ Ἐπίσταν. Λαὶ τοῦτο
λῆφονται τὸ βασίλειον τῆς ἐμπροστίας, καὶ τὸ διάδημα
τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου: ὅτι τῆ δεξιῇ αὐτοῦ σε-
πάσει αὐτοῖς, καὶ τῷ θραχίον ὑπερασπεί αὐτῶν. Λή-
φεται παναλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ἀλαοῦσθαι τῆν
κτίσιν εἰς ἄμωσιν ἐχθρῶν. Ἐδώσεται θάρακα, δικαιοσύ-
νην καὶ περιθῆσθαι κῶσθη, κρῖσιν ἀνεκῶσθαι. Λήφ-
ται ἀσπίδα ἀκαταμάχτην, ὁσῶντα ὄξυναι δι' ἀπίστων
ἀγγῆν εἰς ρομφαίαν. Συνεκολλησῆται αὐτῷ ὁ κῶσμος ἐπὶ
τοῖς παρῶσιν: πορῆσονται εἰσοχοῖ βολίδες ἀστρα-
πῶν, καὶ ὡς ἀπὸ ἐπὶ οὐλοῦν τόξων, τῶν νεφῶν, ἐπὶ ποσῶν
αἰώνων, καὶ ἐκ πετροβόλων θημῶν πλήρες κρηφῶσθαι
χάλοζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὄδωσ θάλασσης: πο-
τιμοὶ δὲ συρλόσωνται ἀποκῶσμος. Ἀνιστήσονται αὐτοῖς
πνεῦμα δυνάμειος, καὶ ὡς λαῶν ἐλαοῦσθαι αὐτοῖς, καὶ
ἐρημῶσθαι πῶσιν τῆν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κατακαργία περι-
τρέψῃ θρόνους δυναστῶν: Ἀκούσθαι ὄν Βασιλεῖς, καὶ
σίνετ: μῶσθαι Ἀκασταὶ παρῶν γῆς ἐνωσῆσθαι οἱ
κρατοῦντες ἀλήθους, καὶ γεγερομένα ἐπὶ ὄγλων ἔθνων·
ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ἐπίσταν.

Εἰς τὴν Ἀπῆ, Ἰερόσθαι.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνων ἐν Κυρίῳ, πῶσις τῆς Πρεβέζης, Χρῆστον
τὸν νέον Ἀθλητῆν, κατ' ἄξιον τμήσθαι ἐκ σοῦ γὰρ ἀνε-
βλάστησιν, ὡς εὐσθείας φοῖνῆς καρποτήλης, καὶ ἐν Κῶ

νομήσις ἀθλήσεως, τῆς θείας ἀγάπης, πῶς ὑπέδειξε τὴν θύναμιν καὶ τοῖς παρηγόσιαις αὐτοῦ ἀδυναμονίᾳ, τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐπέταξε, τῷ Χριστῷ δοῦσα: Κύριε, ὁ τὸν σὸν Νεομάρτυρα ἐνισχύσας, καὶ τμήσας καὶ δοξάσας, τοῖς αὐτοῦ προσεβίαις, δίδου ἡμῖν τὰ ἔλεγά σου, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόνητος.

Ἦμος δ'.

Θωροασθεῖς τῇ θείᾳ ἰσχύϊ, ἀποτήσις ἐξήρησας, πρὸς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀθλήσεως, Χρηστέ Μάρτυς ἀήτητε· σικανὴν γὰρ ἠγάπησιν, οὐρανίῳ ἔρωτι, πάντων ἀλογήσις, τὴν ἐν κόσμῳ ἠδέον· διὰ καὶ τοῖς ἀνόμοις, εὐδαμονίᾳς ἔβωας· ὅτι ἀρνησάμην τὸν Χριστόν, ἢ λιταρῶν ὡς Θεῷ καὶ Κτίστῃ μου, ἐπὶ σὲ καὶ προθύμιος θνήσκων· μασιτύων καὶ ποιῶν, ἀνώτερος φανείης, τοῦ πρὸς περιγένοι, σὲ ἀνδρείως ἐπέβης· καὶ νῦν τοῦ θείου φωτός, ἀνικαυκαλυμμένου τρυφῶν, πρέσβευε· Ἄγιε, ἐπὶ τὸν τιμῶντων σε.

Ἦμος γ'.

Τὴν δρόσον τῆς χάριτος, περιφύρον τῇ ψυχῇ, ἀκατάφλεκτος ἡμεῖνας, ἐν τῷ περιφύρον πρὸς Χρηστέ Νεομάρτυς μοσάρι· ἢ γὰρ τοῖς τρεῖς Ηοῖδας, ἀλοθίσις ἐν καμίνῳ φιλόξιας, ὁ αὐτὸς καὶ τὸ ἀθλητικὸν σου σῶμα, ἀφλεκτον δίδουσι, δοξάζων σου τὴν ἀθλήσιν καὶ τοῖς τῶν ἀθλων ἀνθηραῖς, τῆς πλάνης ἀναλύσας τὴν θικανθιν, νεομάρτυς ἀνάστης, πρὸς δόξαν οὐράνιον. Ἀτῆς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον τοῖς πρὸς Χριστὸν προσεβίαις σου.

— 54 —

Ἦμος δ'. Ὅσα ἐν τῷ ἔλεγα.

Ὅτι τὸν ἀπίστον τοῖς χερσὶ, Μάρτυς ἀπρωῶς συνεσχίθης, ὡσεὶ ἀγνὸν Χριστοῦ, τότε τὴν εὐσεβίαν τρυφῶς ἐσχίσθης, καὶ ἀνδρείως ἐκρυάγασε· Χριστοῦ δούλας πῶλο, ἐπὶ σὲ τὸν θάνατον, προθύμιος δέχομαι· ἴδεν μασιτύσις ἐνέγως, καὶ πρὸς τὴν ἑκατον χιρίων, Χρηστέ κατ' ἀξίαν τιθαυμάσασα.

Στίχ. Θωροστές ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὅτι ἀπερρώθης τῇ πρὸς, Μάρτυς ἀποτήσιν καρδία, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλήτης, τότε ἀκατάφλεκτον ἠγῆθη τὸ σῶμά σου, ἐνεργίᾳ τοῦ Πνεύματος, εἰς δευλίξιν ἀγῶντων, τὸ δὲ θεῖον νευθρά σου, Χριστῷ ἀνδρωμ, Χρηστέ ἐξουστράπτον τῇ δόξῃ, τὸν μαρτυρικὸν σου ἀγῶνιον, καὶ Μαρτύρων δήμιος σινηφίθησας.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Χαίρει ἡ πατρίς σου ἢ κλεινή, Πρέβηζα ἐν σοὶ καυχαμίνῃ, Χρηστέ μοσάρι, καὶ ἀπάσις Ἄγιε, τὰς κέκλιον πόλεις καλεῖ, τὴν ἀγνὴν σου ἀθλήσιν, ἀξίως τμήσαι, καὶ τὴν θεῖον μνήμην σου, σινηστράσις φαιδρῶς ἦται ἀεὶ δίδου ἠφῆθεν, τῆς σῆς προστασίας θεάριον, τὰς θεοδορητίσις ὄντως χάριτας.

Ἄδδα. Ἦμος πλ. δ'.

Μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ ψυχῆς, τὸ τῆς νύκτις διάδημα, πρὸς Χριστοῦ ἐκρυάσας, Χρηστέ Μάρτυς ἀήτητε· τὴν γὰρ ἀνοθεν σιτήν, περιφύρον ὡς ἄλλον, τὸν ἐναντίον τὰς φάλαγγας, ἐτροπώσας τοῖς ἀθλοῖς σου.

— 56 —

Ἦμος δ'.

Τῇ τῆς ψυχῆς ἀνδρείᾳ, τὸν πῶλο Μαρτύρον ζηλόσις τὴν ἀρετήν, τὸν ἀθλον αὐτῶν ἐκαυνώσας, ἀθλητικῶς ἀριστοῦσις, Νεομάρτυς Χρηστέ· καὶ τῆς ἐκείσις αὐτῶν μέτρωσις ἐγίνου, ὡς τοῦ Χριστοῦ δοξάσας τὸ ὄνομα, ἀκαταπύρτον· περιφύρον, ἐπὶ ἀγῶνον καὶ ἀπίστον. Διὰ τὴν μνήμην σου τελούντις θεάριον σου· Πρέσβευε Ἄγιε ἐκτανῶς, φρέσθη ἡμᾶς πῶσις θλίψις.

Ἄδδα. ὁ κινός.

Τὸ πῶλο τῆς θείας ἀγάπης, ἀκαυλίξιν σου τὴν ψυχῆν, νεομάρτυς σε λαμπάδα ἔδειξε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ, Νεομάρτυς Χρηστέ· ἔνθεν πρὸς ὕμνω, τὴν ἀρετὴν οἴε ἔδεισας, ἀλλ' ἀνώτερος τούτων ὄφθη, πῶλο ἐκαυλώων, τὴν καυκαμμένην ἐν σοὶ λαμπρότητα. Διὰ Πρέβηζα ἢ πατρίς σου, ἀγαλλιάται τῇ δόξῃ σου, καὶ τὴν σῆν παγγίωσιν μνήμην, χαρμισύσις ἀγα, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν σὲ δοξάσασα.

Καὶ τὸν Ὁ κινός, Πρέσβητιον.

Πρὸ τοῦ Στανινοῦ σου Κύριε, περιφύρον τοῖς Μαρτύρσις εἰς Ὅρος ὑψηλόν, μεταμορφώθης ἠμπερῶσιν αὐτῶν, ἀεὶσις δυνάμιος καυκαυλάσων αὐτοῖς· ἔνθεν φιλιανθηραῖς, ἐκαυθεν ἐξουσίᾳ, δεῖξαι δουλόμιος τῆς Ἀναστάσις τὴν λαμπρότητα· ἢς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εὐρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόνητος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Πρέσβητιον.

— 55 —

Καὶ νῦν Μαρτύρον τοῖς χοροῖς, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπαλαθῶν, ἀπαύστως ἰάττει, ἐπὶ τὸν τιμῶντων σε.

Καὶ τὸν Ὁ κινός, Τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸν γῶνον τὸν νεομάρτυς, ἢ φωτεινῆς τῆς Μεταμορφώσις, δευδέξαστο νεφέλῃ· ἐν ἣ Μοσθῆς καὶ Ἠλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ἠμπερῶσις δόξης ἀξιοθῆντες, Θεῷ ἔλεγον· Σὺ εἶ Θεός ἡμῶν, ὁ Βασιλεύς τῶν αἰώνων.

Ἦν ἀπαύσις, τὸ Τρυφῶσις, καὶ τὸ Ἀπαύσις.

Ἦμος πλ. α'. Τὸν νεομάρτυρον Λέγον.

Τῆς Πρέβηζις τὸν γῶνον Χριστοῦ ἐν ἑδοξῶν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοκάρων τὸν τμήσασιν ἐν τῇ Κῆ γὰρ τὸν καλὸν ἀγῶνα ἦναι, καὶ ὡσεὶ θῆμα τῷ Χριστῷ, προσεβίαις διὰ πρὸς, ἀξίως ἰθαυμάσθη. Καὶ νῦν ἀπαύστως προσεβίαις, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον Ἦμος δ'. Τὰς περιφύρον.

Πρέβηζις ἀγλάσις, καὶ Ἀθλητῶν μνηστής, καὶ πρὸς πρὸς Κύριον, καὶ ἀναλήπτον ἡμῶν, ἐδειχθῆς μοσάρι· σὲ γὰρ ἐν Κῆ ἀθλήσας, θείας ἐτερες δόξης, Χρηστέ νῦν ἠπῆται, καὶ πρὸς τὰς αἰτήσις, τὸν πιστὴν προσιάντων, τῇ θείᾳ προσεβίαις σου.

Πρέσβητιον, ἔρωσις.

Χριστοῦ τὴν Μεταμορφώσις, προσιαντήσασιν, φαιδρῶς σινηφύροντες, τὰ προσεβίαις, πιστῶν καὶ δοξῶν.

— 57 —

μεν Ἡγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθίου εὐφροσύνης ἄνοιαν
εἰς τὸ ὄρος, τὸ Θεῶν, ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐ-
τοῦ, ἀπακράνται τὴν ἀραιότητα.

Ἄσπαστος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τόπον σου Σατήρ.

Ως ἠλλήσας στερρῶς, δε' ἀγάπην Κυρίου, καθάλας
τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχάλεθρον πλάνην, καὶ δόξης διαδήμα-
τι, σθανίου κοσμήσεια, Χρῆσθε ἔνδοξο, Νεομαρτίων
τὸ κλέος, Ὅθεν σήμερον, τὴν σὴν γυροῦντες μνήμην,
Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Προσάρτιον, ὁμοιον.

Ἀνίσχεται Χριστός, πρὸς Θεοδώρου ὄρος, ἐλάμ-
ψαι ὑπὸ νύκ, τοῖς αὐτοῦ Ἀριστάλας, τὴν δόξαν τὴν ἀ-
πόρητον, τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος ὅθεν σήμερον, προση-
τίους αἰνίσαις, τούτῳ ὁμοιον, ἐν καθαροῦ συνειδήσει, αὐ-
τὸν μεγαλύνοντες.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ἀραιότητα.

Ως ἀλακύντομα, καὶ θέμα τέλειον, Χριστῷ προ-
ήνεξαι, Χρῆσθε μακάριε, ἀπορηταίς ἐν τῇ παρῆ, μανίᾳ
τῶν ἀσθεθόντων ὅθεν θεῖα χάριτι, ἀσινὲς ὄρθη Ἄγιε,
ἐν φλογὶ τὸ σῶμά σου, κατακλήτητον τοῖς ἀπανταῖς, Χρι-
στὸς γὰρ ὃν ἐδόξασας Μάρτυς, δοξάζει τοὺς θεῖους σου
ἀγγέλους.

Προσάρτιον, ὁμοιον.

Χριστὸς ὁ Κύριος, δε' ἀγαθότητα, θέλων ἀνίσχεται,
εἰς ὄρος ἄγιον, δεῖξαι τοῖς θεῖοις Μαθηταῖς, ἀετίνας
φωτὸς αὐλὸν δεῦτε συναντίλομεν, ἀρετῶν εἰς ἀρετότη-
τι, ἵνα θεοσοῦμεθα, τὴν ὑπερφοίτων ἔλλομεν, ἐλάμψου-
σαν ἡμῶν τοῖς καρδίαις, ἐν ἀπορητῷ μυστηρίῳ.

Μετὰ τὴν Παύλας, Κόθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατακλόντες σε χερσίν, Ἄγιοι ἀπόστολοι, δεινοί,
ἐξεδίωξον πικρῶς, ἀπορηταίς σε Χριστοῦ, τὴν ἰδρασμένον
σε Μάρτυς ἀγάπῃ θεῖᾳ σὺ δὲ εὐθαρσῶς, ἐδόξας Ἄγιε
Δούλος τοῦ Χριστοῦ, γνήσιος πύριον καὶ αἰσιμοῖς δι-
λόνας τὸ σῶμά σου, φλογὶ πικρῶν παρῶμεθα, Χρῆσθε
θεῶμεν, Πρεβεῖτως δεῖξαι, καὶ νήσον Κῶ περναλόγημα.

Προσάρτιον, ὁμοιον.

Ἐν τῇ ὄρει τῷ Θεῶν, ἴδῃ ἐπίγειται Χριστός, ἀ-
ελλῆθιν σὴν τοῖς χερσίν, αὐτοῦ Ἄγιος Μαθητῶς, αὐτοῖς
τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀπακλήψαι. Ὅθεν τὰς ψυχὰς, ἡμῶν
καθάρομεν, φάνον καὶ πῶθόν, ἐνθίους πρᾶξαιον, ὡς ἂν
τῆς ἀγλῆς αὐτοῦ εἰδεξοῦμεθα, τὴς ἐπιδόμψαις κρηνοῦ-
ζιντες Δόξα σοι Σάτωρ, θεῖ τὴν φέρον, τὴν τῶν βροτῶν
ἐθεοόγησας.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἔστιν καὶ τὸ Προσάρτιον.

Θαιμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἄγιοις αὐτοῦ.

Στιχ. Τοῖς Ἄγιοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Ἐπιγέγονεν τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ Ἄγ. Γεωργίου.

Ὁ δ' Δόξα τοῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν τοῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμοτος Ἦχος πλ. δ'.

Στιχ. Ἐπίγειον σε ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου...

Τῷ φωτὶ τῆς πίστεως, διρημασμένους τὸν νόον, τὴν
τοῦ σῶτονος ἄρχοντι, ἀθλητικῶς καταγνώσασ, Νεομαρ-
τίου Χρῆσθε καὶ ἐν παρῆ τέλειος τὸν ἀγῶνα, πρὸς τὸ φῶς
τῆς Ἱερθεῖον Τριάδος ἀνέδρομετε, θεῖαις μεταχαῖς θεοῦ-
μεναῖς. Καὶ νῦν φωτὶ τῶν προσεβιῶν σου, σπασισμὸς θλι-
ψιον ἀπέλλασαν, τοῖς ἐορταζόντες τὴν μνήμην σου.

Ἰάσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶπα αἱ κενόεις, ὁ Προσάρτιον ἐν τοῦ Μαρτίου, καὶ τοῦ Ἄγιου
ὁ ἴδιος, τὸ ἢ ἀρεστικῆς.

«Χρῆστον ἰστέον Ἀθλητὴν νόον, Γερασίμου».

Ὁ δ' α'. Ἦχος δ'. Ἀναῖθα τὸ σπῆμα μου.

Χριστὸν ὃν ἐδόξασας, Χρῆσθε ἀθλητικῶς πύρισμα,
δυσπῶσμον δοῦναι μοι, φῶς τῆς καρδίας μου, ἵνα μίλψω
σου, τὴν μνήμην Νεομαρτίου, καὶ τὸ ὑπὲρ πίστεως, θεῖα
πυλαίσματα.

Ρημάτων ἠλόγητος, τὸν δυσσθεθόντων μακάριε,
φρονήσαι τῇ κρείττεινι, κωλλοκλόμενος, καὶ ἐπὶ φέξας,
τὴν πίστιν τὴν ἀγίαν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠλλήσας, Χρῆσθε στερ-
ρότητα.

Ηθών κυβερνήτη, και πολιτείας σμηνότητι, κοσμοφρονως Ἄγιε, από νεότητος, χάριον έδωκα: Μαρτύρων τοὺς αγώνες, και τοῦτον Ισάριος, άφηθης έν άταπει.

Θεοτοκίαι.

Σαρκός όμοίωμα, έν σοῦ τεχθείς ό Ἑπίθετος, Ἄγνη Παναγόρις, και Ἄσπασθενε, σπηγίως σε. Λαμπράν έδειξε πόλην, τοὺς πιστοὺς δοξάζουσι, τά μεγαλιά σου.

Εκταθροίκι. Σταυρόν χορεύεις...

Ώδή γ'. Τὰς αὐὰς άρελόγους.

Τό πῶρ τῆς αγάπης τοῦ Κυρίου, ό Χρήστε δεχθείς έν τῇ ψυχῇ, άνδρείως προσχωρήσας, πρὸς μαρτυρίον σαφάριον, και τοῦ παρόν οὐ έδειξας, Μάρτυς τῆν φλόγα τῆν θρημοσιν.

Ό νέος όπλίτης τοῦ Σωτήρος, Πρεβέξης τό άνθος τό τερανόν, Χρήστος ό πορμοκάριος, ήρεισθη θείως άριμων άντίτως γῆρ έν έτεσιν, άλληρικῶς ήνδραγάθισι.

Νομίως άλλίως Νομίρις, άνόμιον καθέλις τῆν λογῆν, και ός τερανόν θηρίαμα, Κυρίως προσενήρησαι, ός έν πυρί έτίλεισας, Χρήστω τοὺς θείους αγώνες σου.

Θεοτοκίαι.

Υφίσταν καθέδρα άνεδείχθης, και θρόνος περιήμορ.

— 62 —

φως Ἄγνη, κρατούσα έν αγαλλίως σου, τὸν πάντα περιέχοντα, έν σοῦ τεχθέντα Ἄχραστα, έπί κινύσει τοῦ πλάσματος.

Εκταθροίκι. Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μωστηρίου...

Κόνημα. Ἦμος δ'. Τὰρ προσητάλας.

Χριστοῦ τῇ λαμπρότητι, καταναγκασθῆς τῆν ψυχῆν, τό σάτος απέφυγε, τῆς δουθείας σοφῆ, και ήθλους άριστω: ὄθεν έν τῷ άδύτω, νόν φορέ τοῦ Κυρίου, Χρήστω Μάρτυς χορεύων, έδουπάται άκαύστω, τὸ φέσθαι πειθῶν ήμῶς άμετακόστω.

Προσέρτιον, θροισι.

Ό φῶς πῆλον άδύτων, Τῶς και Λόγος Θεοῦ, και φῶς τό άκαύστων, οὐκάν ός φῶσι Θεός, Χριστός ό φιλόάνθρωπος, άνεσιν εἰς τό Ἔθος, τῆς οὐκίως άκίως, λάμψαι τοὺς Ἄσπασίως, άστρατην ήπὲρ λόγον ήρεισμοσιν τῆν τοῦτον λαμπρόν Μεταμόρφωσιν.

Ώδή δ'. Τῆν άνεικίστω.

Μάρτυς καθάριος τῶν τοῦ Χριστοῦ, θείων παθημάτων γεγένησι, όσέτως χρόνως, έναθλίως κοσμερῶς: έντεθεν και συμμέταχος, δόξης τῆς αἰτιῶ άφθης Ἄγιε.

Νόν τὸν σὸν άνόφωσας πρὸς τὸν Χριστόν, Χρήστω θεολήτιν φρονίμωτην ὄθεν ματίγων, οὐ ήθάνου τὰς πληγὰς, και μαχαριῶν ήμίμωτη, τὰς κατατομὰς έν τῷ σῶματι.

— 63 —

Έχει σε ή Πρεβέξα ή σῆ κατῆς, κλέος Νουμάρις και καύχημα, ήν άπὲ φροῦρα, έν πεντοσίον περισορῶν, μεγαλοφῶνως μέλασσαν, Χρήστω τοὺς αγίους αγώνες σου.

Θεοτοκίαι.

Ωφθης κλαυτέρα τῶν οὐρανῶν, Κάρη έν νηθῷ χωρήσασα, άπεργάστως, τὸν σὸν ὄλον Παιητήν: διό και άνάδειξιν, σάτος τῆς αἰτιῶ έπλάμωτος.

Εκταθροίκι. Εισακήσο Κυρίε...

Ώδή ε'. Ἐίστη τά σῶματα.

Αγάπη τῇ κρείττω, τὸν νόν σου περιολόμωτος, Χρήστω Νουμάρις τοῦ Σωτήρος, τῆν άνωφθίσιν φλόγα έπέδραμας, και πρὸς άτελειτέριον ζοῆν, και φῶς άπερῶσμων, νωμῶρος άνέδραμας.

Θεός όν έδῶξωσας, δοξάζων σου τῆν άλλησιν, άφλοκτον τό σῶμά σου φιλέται, έν τοῦ περιφῶν πρὸς μωκάρι, ή και σφραγισθῶν θείον φῶς, κατελθόν έπέδειξεν, ήστω τῆς λαμπρότητι.

Λομπίτη ός νόφωτος, τῇ Ἑσλησίε Ελαμψας, Χρήστω Νουμάρις θεοφῶρε, καιῶς άλλίως ήπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ: ὄθεν και θεμαίνεις τῶν πιστῶν, τὰς ψυχὰς πρὸς ζῶστα, τὸν οὐράτιον Ἄγιε.

Θεοτοκίαι.

Ηλίον πολέριον, τῆς δόξης άφθης σάριωμα, Κε-

— 64 —

χατομῶνη Θεοτίε, προαγαγῶσα τοῦτον ός ήνθρωπον: ὄθεν τὰς αἰτιῶ μαχαριῶσας, τῆν ψυχῆν μου λάμψων, σπιτασθίσιν τοὺς πάθει.

Εκταθροίκι. Ἦ τρισμοκάριον ζῶλον...

Ώδή ε'. Τῆν θείον τῶση.

Τό τῆς Πρεβέξης καιλόστομα, και Κίον ιερῶν σμολόγημα, Χρήστον τιμήσμων, τὸν τοῦ Χριστοῦ Νουμάρις, ός άν αἰτιῶ πρεθείας, δειτῶν ρεσθίμω.

Ηνίκα Μάρτυς κατίσων σε, χορῶν οἱ άσθεῖς άνεκράγλας: Χριστοῦ μου πῆκτα, δοῦλος και λάτρης ὄ άνμοι, δι' ὃν και τῆν ζοῆν μου, προθίμως τίθημι.

Νεκρῶσας Μάρτυς τό φρόνημα, σαρκός τῆς φθειρομένης ήγῶνισαι, καθάπερ άσαρκος, και τὸν ζοῆν τῆν άθάνων, άξίως εἶπες Χρήστω, ός Μάρτυς ένθως.

Θεοτοκίαι.

Νομίτων θείον τῆς χάριτος, ός κρήνη πολυζῶμων και άφθων, Θεοχαρίτωτη, έλέως έλέσον σιγῶνα μου, τῇ κατασφλεγομένη, παθῶν τοὺς άνδραξ.

Εκταθροίκι. Νοτίον θηρός...

Κοντάκιον. Ἦμος δ'. Τὸς τῶν σῶματῶν σου.

Τῇ Χριστομένη σου κλήσει κοσμοσῶμων, Χριστοῦ όπλίτης έδειχθης περιδοξος, ὄ Χρήστω άλλίως στερῶ-

5

— 65 —

τὸν παρόντα, Χρῆστε δέξαι ἕννον μου, καὶ πταισμάτων
μοι αἴτει τὴν ἄφεσιν.

Θεοτόκος.

Υπερθεν Ἀγνή, ὡς Μήτηρ φαλίσταπλαγχος τοῦ
Παντοκράτορος, νύθου τοῖς δειήσοι, τὸν τὴν σὴν κλη-
σιν φρονούντων πάντοτε, καὶ πάσχα δεόμεθα τὴν σὴν
βοήθειαν, τοῖς τελοῦσι, πάνοις καὶ κακοῦσι, ὡς πηγή
σπλαχνίας ἀσύνωτος.

Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε...

Ἐκταθασίας. Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξέλου...

Ἐξμποστοιλάριον. Τοῖς ἁθρηταῖς συνέθαρμα.

Κρατασθεῖς τῆ γάμου, τοῦ Σωτήρος θεάργου, ὁ-
βλητοῦς ἡγιόνοισι, ἡμεῖς τῆς εὐσεβίας, καὶ οὐδαμῶς
ἐπιτήθης, ἀπειλῶς ἀσθεβόντων, ἀλλ' ἀποτήεις ἡσασ, τὸν
ἀγῶνα τὸν θύου διὰ παρός, Χρῆστε Νεομάρτυς ἡ-
γλοῦμέν, καὶ ὡς θυσία ἁμωμῶς, τῷ Χριστῷ προσημέ-
χθης.

Προσέτοις, ἕρσιον.

Οἱ δόξης ἐμείμενοι, ὁλοῦς τῆς ἐνθέου, τὸ νύφως
δικαῖοφωμεν, τοῦ γυόδους σαρκίου, μετασσοῖσι πρὸς τὸ δ-
ρος, τὸ Θεῶν ἀνελόντες, καὶ Μοῦσοῖ Ἥλιό τε, Μα-
θητῶν τοῖς προτάχουσι σημετασχεῖν, θαῖξ ἑλλάμψως
ἀπροσῶτου, ἀξιοθῆραι σπύσομεν, φῶς φωτὶ προσλα-
θόντες.

— 70 —

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς.

Ἰσῶμεν αἰνοῦς δ' καὶ φάλλομεν τὸ ἕξ Προσέτοις.
Ἦχος α'. Τὸν οὐρανίου ταγμάτων.

Τὸν Νεομάρτυρα Χρῆστον δεῦτε κηρύσσομεν, λαῶς ὁ
τῆς Περσείας, ὡς Χριστοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πρῶτου καὶ
μοσῆν ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς Χριστὸν ἐνθωάτοτον, ἵνα τοῖς
ταῦτου πρεσβείαις πῖσης ὁργῆς, καὶ ἀνάγκης ἐκρησόμεθα.

Τὸ πῶρ τῆς θείας ἀγάτης Χρῆστε μοῦαρι, δεχθεῖς
ἐν τῇ φρενῇ σου, ἀποτήεις ὑψηλῆς, τὴν φλόγα τὴν παμ-
φάγην καὶ πρὸς Χριστὸν, νοσηφόρος ἀνθρῶμας ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἱκετεύων διὰ παντός, τὸν τιμῶντων σου τὴν ἀθλη-
σιν.

Φῶς κατελθὼν οὐρανῶθεν εἰπὶ τὸ σπῆνός σου, τὴν
σὴν ἰδοῦξ δόξαν, ἦν ἱετῆραι θεῖθεν, καὶ τοῦτα ἐν ἡμέ-
ραις ἁμῶν ὄν, πιασορῶνοτα Ἄγιο, ἀρθεατον ὁφθη
δυνάμει τῇ θεῖῃ, τοῖς πιστοῖς ἐλάξον ἰάματα.

Περσείας χείρας ἡ πόλις Χρῆστον τὸν Μάρτυρα,
προσέξου Κυρία, ὡς τῶδη θυσίαν ἐν Κῶ γὰρ ἐν-
αθλήσας διὰ παρός, τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσε, καὶ ὑπὲρ σου ἱε-
σῖας πρὸς Πλασθῶν, ἀνηφόρι τῷ Παντάτορι.

Δόξα Ἦχος πλ. α'.

Τῷ φωτὶ τῆς πίστεως, πορευόμενος Μάρτυς, τὸν
τοῦ σπῆνός ἀρχοντα, ἀθλητικῶς καταγωνίσαν ὄλον γὰρ
τὸν πάθον, ἱκετεύων τῷ Χριστῷ, σακετὸν ἡγιόσω, καὶ
τοῦ παρός τὴν ἄφην, ὡσπερ θείαν δρόσον, ἐπὶ υἱοῦ

— 71 —

ἡγῆσω καὶ ὡς θῆμα καθυρόν, προσενηχθεῖς τῷ Σωτῆρι,
τὴν Ἐσκλησίαν εὐφρηνεῖς τῇ ἀθλήσει σου. Διὸ Περσεία
ἡ πατρίς σου, τὴν σὴν τιμῶσι μνήμην, ἐνπροσόντως βοῶ-
σαι Χρῆστε Νεομάρτυς Ἐδοξε, ἀδουλκίτως πρῶσθεου,
ρεσῆθαι ἡμῖς ἀπὸ πῖσης θλίψως.

Καὶ ἴου. Ὁ οὐτός. Τῆς Ἑορτῆς.

Δεῦτε ἀνεβόμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν
οἶον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασόμεθα τὴν δόξαν, τῆς Με-
ταμορφώσεως αὐτοῦ, δέξαν ὡς μονογενεῖς παρὰ Πα-
τρός· φωτὶ προσλάβομεν φῶς· καὶ μεταρσιν γενόμενα
τῷ πνεύματι, Τριάδα Ὁμοούσιον, ἡγιόσομεν εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Δοξολογία μεγάλη καὶ

ἀπλόκσις.

— 72 —

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ ανήθη, Ἀπόστολων καὶ Εὐαγγελίων ζῆτει τῇ
β' Σεπτεμβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόστυον αἰώνιον...

Μνημόστυον.

Χαίροις ὁ Περσείας γόνος λαμπρός, ὁ ἐν Κῶ ἀθλή-
σας καὶ αἰσχύνας τοῦς δυσμενεῖς χείρας Νεομάρτυς,
Χρῆστε Χριστοῦ ἀπλίτα ἦ πρῶσθεου σπῆθῆναι τοὺς σὲ
γεραίροντας.

Δίσεχον.

Χριστῷ με οἰκέσσοι ὁ Μάρτυς Χρῆστε
Γεραίμον μέλλοντα τὴν ἄθλησιν σου.

— 73 —

